

om den ikke havde dette i sin Haand. Vi skulle ikke udsætte vore Havneanlæg paa Vestkysten, og selv det Havneanlæg, som den ærede sidste Taler omtalte, og som synes at være det, der svæver meest i Luften, og er det meest mystiske, haaber jeg, vil være ganske fortreffeligt, thi jo fortreffeligere det seer ud imod Vesten, desto mere Virkning har det for det, som denne Lov egentlig kan bethyde. Det, som egentlig var min Hensigt, idet jeg tog Ordet, var at opfordre de ærede Medlemmer, der skulle tage denne Lov under nærmere Betragtning, til at tage under Overveelse, om ikke det Rette vil være at tage ud af Lovens alt Andet, end at der indrømmes Regjeringen Udkomst til at gjøre de fornødne forberedende Skridt til at bygge en Jernbane fra Bamdrup eller et andet Sted paa den østlige Bane til — ligesom vi før sagde, „et Punkt ved Vensø Bugten“, kunde vi her lade være at nævne enten Ribe eller Hjerding eller Strandby og alene sige: — et Punkt i denne Egn. Dermed har Regjeringen vundet Alt, hvad den behøver for med Sikkerhed at forbyde sig i Enkelthederne af denne Sag. Hvad der er meddeelt os om Enkelthederne er, — saa godt det end er gjort efter Aarstiden og efter den Skynding, hvori det er gjort, — efter min Mening dog kun lidet brugeligt til derpaa at støtte en endelig Dom om et saa storartet Foretagende. Men det behøver heller ikke at komme frem nu; vi behøve ikke at gjøre denne Lov til en endelig Bevillingslov, eftersom den dog ikke kan komme til alvorlig Udførelse før efter nogle Aars Forløb. Vi have haft en Jernbanelov, som giver Exemplet, om man vil, til den Form, man bør give denne Lov; det er en Lov, som henviser Regjeringen til at have sin Opmærksomhed rettet derpaa, som iverveien giver et Slags Tilfald til Regjeringen om, at, naar det endelig viser sig, at det er Umagen værd og nyttigt at give disse Penge ud til denne Sag, saa kunne de blive givne. Det kan gjerne være muligt, at vi kunne komme i den Nødvendighed at give Regjeringen en lille Haandpenge af nogle Tusinde Rigsbaler til nærmere Undersøgelser, for yderligere at bekræfte, hvad vor Hensigt er; men ethvert Skridt, vi i dette Dieblis gaae længere med denne Sag, ethvert Skridt, vi her udføre i

den Formodning, at vi i denne Samling kunne komme til en fornuftig og forstandig, endelig Afgjørelse i denne Sag, er, efter min Overbevisning, et Misgreb. Vi bør ikke gaae længere, end jeg her har nævnt, og da holde os overbeviste om, at der fra Regjeringens Side skal fremsføres overmaade gode Grunde for at bringe os til at vige bort fra det System, hvorefter vi have bygget og agte at drive den nuværende Jernbane i Sylland.

Indenrigsministeren: Det har naturligvis været Regjeringens Hovedhensigt ved dette Lovforslag, om muligt at staffe Sylland en fordeelagtig Affætning af dets Udsøfelsesgjenstande. Regjeringen har troet, at dette kunde naaes ved et Havneanlæg ved Strandby, og den har, efter de Oplysninger, der foreligger, ikke troet, at en Havn kunde anlægges noget andet Sted end netop ved Strandby. Udsøfelsen vil altsaa berøe paa, hvorvidt det ærede Thing deels maatte være enigt i, at det er et vigtigt Formaal, at see at staffe en saadan Affætningsmaade for de jydske Producter, og deels maatte finde, at Hensigten vil kunne opnaaes paa den Maade, Regjeringen har troet var den hensigtsmæssigste, nemlig ved en Jernbane fra Bamdrup til Strandby og Anlægget af en Havn ved Strandby. Det er naturligt, at Regjeringen ingenlunde har overseet hverken de Vanskeligheder eller de Mangler, der ere forbundne med Anlægget af en Havn ved Strandby, og jeg troer derfor, at de Bemærkninger, hvormed endeel ærede Medlemmer temmelig vidtløftig have udbredt sig over Sagen i denne Henseende, just ikke have været nødvendige. Naar man har talt meget om, hvorvidt Vandstanden over Graadby-Barren har forandret sig, eller hvor stor den nu er, da har man derved ikke taget Hensyn til Alt, hvad der i den Henseende bør komme i Betragtning. At Vandstanden har forandret sig, foreligger der ikke noget Bestemt om, thi de forskjellige Opmaalinger, som der tages Hensyn til, have altid været anstillede paa de Steder, hvor til en given Tid Løbet har været betøndet, fastsat ved Sømærker; men udenfor dette Løb kan der — ja, det er endogsaa sikkert, at det er saa — findes andre Løb,